

Deloitte.

Právní novinky
Deloitte Česká republika

říjen 2016

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
účetů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Daňové plánování? Ano, ale opatrně (1. část)

Příjmy veřejných rozpočtů ohrožují kromě daňových podvodů také postupy souhrnně označované jako agresivní daňové plánování. Jejich důsledkem je přelévání zisků ze státu zdroje do zemí s daňově příznivějším režimem. Stát, jehož infrastruktura byla využita k dosažení příjmů, tak často přichází zkrátka.

Zřejmě nejucelenější sadu opatření proti těmto praktikám představila OECD v rámci iniciativy **BEPS (Base Erosion and Profit Shifting)**. Koncem roku 2015 bylo schváleno 15 opatření, která sice nejsou pro členské státy závazná, Evropská unie se však rozhodla některá z nich převzít.

Výsledkem je mimo jiné i *Směrnice Rady 2016/1164/EU* ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu („směrnice“). Vztahuje se na poplatníky

daně z příjmů právnických osob v EU, včetně stálých provozoven rezidentů třetích zemí zde umístěných, a obsahuje pět základních pravidel. Stanoven je jen tzv. minimální standard, jednotlivé státy mohou pravidla přijmout i v přísnější podobě.

Všeobecný zákaz zneužití práva

Směrnice obsahuje univerzální normu proti zneužití daňového režimu (*general anti-abuse rule, GAAR*). Pro účely zdanění se tedy nepřihlíží k jednání, jehož hlavním či jedním z hlavních cílů je dosažení neoprávněné daňové výhody odporující smyslu a účelu příslušného zákona, a které nemá žádný reálný hospodářský důvod.

V české legislativě není toto pravidlo výslovně zakotveno, ale bývá dovozováno judikaturou správních soudů ze zákazu zneužití práva, jakožto obecného právního principu, a ze zásady přednosti skutečného obsahu právního jednání před formou.

Obdobné ustanovení se nachází např. i v čl. 1 směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států.

Bezpečný přístav? (*Daňová uznatelnost nákladů na úvěrové finanční nástroje*)

Česká republika bude oprávněna zúžit aplikaci tohoto pravidla jen na úvěrové finanční nástroje nově uzavřené nebo změněné po 16. červnu 2016, jinak se uplatní na všechny. Vyloučeny z působnosti pravidla mohou být také úvěry na financování dlouhodobých projektů v oblasti infrastruktury, pokud jsou provozovatelem projektu, výpůjční náklady, aktiva i příjmy v EU.

Výpůjční náklady (např. úroky, poplatky nahrazující úrok v tzv. islámském financování, náklady související se získáním úvěru, poplatky za záruku, platby na základě úvěru s podílem na zisku) vynaložené na úvěrové financování, bude poplatník

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

moci odečíst od základu daně vždy do výše svých zdanitelných úrokových a obdobných příjmů. Nad touto hranicí pak půjde o *nadměrné výpůjční náklady*, které budou daňově uznatelné maximálně do výše 30 % zisku poplatníka před úroky, zdaněním a odpisy (EBITDA).

Příklad z praxe:

Společnost si půjčí 1 mil. EUR s úrokem 5 % p. a., její výpůjční náklady jsou 50 000 EUR ročně. Společnost drží dluhopisy v hodnotě 500 000 EUR s úrokovým výnosem 6 % p. a., její roční zdanitelné úrokové příjmy činí 30 000 EUR. Nadměrné výpůjční náklady tedy představují 20 000 EUR. Společnost bude moci uplatnit jako daňově uznatelný výdaj 30 000 EUR a z nadměrných výpůjčních nákladů pouze část odpovídající max. 30 % její EBITDA.

Omezení dopadá i na dlužníky, kteří si půjčili od nespřízněného věřitele. Dlužníkovi, který není součástí skupiny, však může být povoleno odečíst nadměrné výpůjční náklady v plné výši.

Směrnice umožňuje členským státům přijmout také další změkčující opatření, např. použít **tzv. pravidlo bezpečného přířstavu**, které dovolí odečíst nadměrné výpůjční náklady do pevně stanovené částky (až 3 mil. EUR), je-li to pro poplatníka výhodnější než EBITDA limit. Dále je povoleno při stanovení limitu pro odpočet zohlednit zapojení poplatníka do konsolidované skupiny; finanční podniky (např. banky, pojišťovny, zajišťovny) mohou být z působnosti tohoto pravidla dokonce vyňaty úplně.

Členské státy mohou také umožnit daňové uplatnění výpůjčních nákladů, které nelze odečíst ve zdaňovacím období, v němž vznikly, v jiných zdaňovacích obdobích.

Právní řád ČR již daňovou uznatelnost finančních nákladů v některých případech omezuje (uplatňuje tzv. pravidlo nízké kapitalizace, jsou-li věřitel a dlužník spojené osoby, a nedávno bylo další omezení judikováno i na základě doktríny zákazu zneužití práva). Je tedy otázkou, zda budou tuzemské normy novým pravidlem nahrazeny, či jen doplněny.

Daň na rozloučenou (*exit taxation*)

Pravidlo o **zdanění při odchodu** říká, že při přesunu aktiv v rámci jedné právnické osoby do jiného státu nebo při změně daňového rezidenství do jiného státu je opouštěný členský stát oprávněn stanovit daň z rozdílu mezi tržní a daňovou hodnotou přesouvaných aktiv. Toto pravidlo však nedopadá na přesuny aktiv mezi různými právnickými osobami.

Při přesunu uvnitř EU a mezi státy Evropského hospodářského prostoru, které mají s opouštěným členským státem nebo s EU

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

uzavřenu dohodu o vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek rovnocennou směrnicí Rady 2010/24/EU, bude poplatníkovi umožněno uhradit stanovenou daň ve splátkách během následujících pěti let. Odklad splatnosti může být spojen s úrokem nebo i s povinností složit jistotu. Směrnice také určuje podmínky, které povedou k okamžité vymahatelnosti splácené daně (mj. změna vlastnictví přesunutých aktiv, následný přesun aktiv či daňového rezidentství mimo území EU nebo území států EHP a úpadek nebo likvidace poplatníka).

Zdanění při odchodu nepodléhá dočasný (max. 12 měsíců) přesun aktiv souvisejících s financováním cenných papírů, aktiv poskytnutých jako kolaterál a dočasný přesun aktiv v rámci splnění požadavků na kapitálovou přiměřenost či k řízení likvidity.

Členský stát, kam byla aktiva přesunuta, bude pro daňové účely akceptovat hodnotu aktiv stanovenou opouštěným členským státem, pokud odpovídá jejich tržní hodnotě.

Toto specifické pravidlo jako jediné není součástí zmíněné iniciativy BEPS a rovněž v českém právu bude novinkou.

Zbývající pravidla budou představena ve druhé části.

Josef Žaloudek

jzaloudek@deloittece.com

Hana Erbsová

herbsova@deloittece.com

Martin Černý

mcerny@deloittece.com

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
účetů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Daňové plánování? Ano, ale opatrně (2. část)

V první části tohoto textu jsme stručně představili základní prvky tří opatření **(obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu, omezení odpočitatelnosti úroků a zdanění při odchodu)** zahrnutých **v nové směrnici Rady 2016/1164/EU ze dne 12. července 2016**, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu. V této, druhé části se zaměříme na **pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti (CFC rule)** a **hybridní nesoulady**.

Jaká matka, taková dcera

(Zdanění příjmů poplatníků ovládaných z České republiky)

Za podmínek vymezených směrnicí se pro účely stanovení daně z příjmů zahrnou do základu daně mateřské společnosti sídlící v EU také určité druhy příjmů, které získala její zahraniční níže zdaněná dceřiná společnost nebo stálá provozovna (ovládaný subjekt), a které standardně v člen-

ském státě „matky“ zdanění nepodléhají. Není přitom rozhodné, zda je ovládaný subjekt umístěn na území EU či mimo něj. Půjde např. o licenční poplatky, úroky, dividendy a obdobné příjmy, příjmy z předprodeje zboží a služeb v rámci skupiny a také o příjmy z činností, které představují zneužití daňového režimu.

Pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti **(Controlled Foreign Company, CFC)** se uplatní, pokud dceřiná společnost splňuje „pravidlo padesáti“: ovládající „matka“ drží sama nebo se spojenými osobami přímo či nepřímo více než 50 % hlasovacích práv nebo kapitálu anebo má nárok na více než 50 % zisků „dcery“. Zároveň musí platit, že částka daně z příjmů právnických osob odvedená ovládaným subjektem ve státě, kde je zdaňován, nepřesáhne polovinu částky daně, která by mu byla stanovena v členském státě „matky“.

CFC pravidlo se i při naplnění uvedených podmínek nepoužije, pokud bude poplatník schopen prokázat, že ovládaný subjekt vykonává podstatnou hospodářskou činnost s využitím personálu, vybavení, majetku a prostor (tato výjimka však neplatí pro příjmy ze zneužití daňového režimu). Pojem **„podstatná hospodářská činnost“** není směrnicí blíže vymezen. Členské státy se mohou rozhodnout, že tuto výjimku neuplatní na ovládané subjekty, které sídlí nebo jsou umístěny mimo území EU a států Evropského hospodářského prostoru (Island, Norsko, Lichtenštejnsko).

Při použití tohoto postupu se daň odvedená ovládaným subjektem odečte od daňové povinnosti mateřské společnosti. Směrnice rovněž upravuje postup pro výpočet příjmů ovládaného subjektu, které mají být zahrnuty do základu daně „matky“, včetně postupů zamezujících dvojímu zdanění podílu na zisku nebo příjmu z převodu ovládaného subjektu.

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
účtů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Příklad z praxe

Dceřiná společnost (nebo stálá provozovna), která sídlí ve státě A a nevykonává zde podstatnou hospodářskou činnost, odvedla na dani z příjmů 5 000 EUR. Kdyby byla zdaňována ve státě, který zdaňuje její mateřskou společnost (stát B), byla by jí stanovena daň 12 000 EUR. Daň skutečně odvedená dceřinou společností ve státě A představuje méně než polovinu částky daně, která by jí byla stanovena ve státě B. Na určité příjmy „dcery“ se tedy uplatní pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti a budou zahrnuty do základu daně „matky“. Mateřská společnost bude poté oprávněna si od své daňové povinnosti stanovené ve státě B odečíst daň již odvedenou „dcerou“ ve státě A.

Členské státy budou oprávněny vyjmout z působnosti tohoto pravidla např. společnosti, jejichž účetní zisk nepřesahuje 750 tis. EUR, nebo ovládaný subjekt, u něž příjmy podléhající tomuto pravidlu tvoří nanejvýš jednu třetinu jeho celkových příjmů.

Obtíže může při implementaci působit časové hledisko. Směrnice totiž předpokládá, že mateřská společnost zahrne dotčené příjmy ovládaného subjektu do svého základu daně v tomtéž zdaňovacím období, v němž končí daňový rok tohoto subjektu.

Toto opatření, které bude také v tuzemském právu novinkou, se do určité míry doplňuje s povinností nadnárodních skupin podniků podávat příslušnému orgánu členského státu mateřské (oznamující) společnosti každoročně zprávu, v níž budou pro

každou daňovou jurisdikci, ve které skupina podniká, uvedeny také informace o výši výnosů, zisku před zdaněním a o zaplacené a stanovené dani z příjmu (tzv. **country-by-country reporting** dle směrnice Rady 2016/881/EU z 25. května 2016, která má být implementována do 4. června 2017).

Někdo to rád hybrid

(Využití nesoulady v daňových předpisech různých států)

Hybridní nesoulady, jak směrnice tyto situace označuje, pramení z rozdílného přístupu daňových předpisů dvou států k témuž subjektu nebo finančnímu nástroji. Nejčastěji vedou buď k dvojímu daňovému uplatnění téhož nákladu („dvojitý odpočet“), nebo k daňovému odpočtu nákladu ve státě zdroje bez korespondujícího zdanění příjmu ve státě příjemce („odpočet bez zahrnutí“).

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

➤ Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

➤ Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Pokud by mělo dojít k dvojímu uplatnění nákladu, odpočet se uplatní jen ve státě, v němž má platba zdroj. V případě odpočtu nákladu v jednom státě a jeho nezdanění jako příjmu ve státě druhém, musí členský stát plátce příjmu odpočet odepřít.

V České republice nejsou od května 2016 osvobozeny od daně z příjmů právnických osob podíly na zisku přijaté tuzemskou mateřskou společností od zahraniční dceřiné společnosti, pokud má dceřiná společnost možnost snížit o ně svůj základ daně. Tato změna odráží novelu směrnice Rady 2011/96/EU, která však volí přesně opačné řešení než komentovaná směrnice (namísto odepření odpočtu ve státě plátce je příjem zdaněn ve státě příjemce).

Víte, že na uvedení zmíněných opatření do vnitrostátního práva mají členské státy čas do konce roku 2018 a u zdanění při odchodu až do konce roku 2019? Je však zřejmé, že firmy by měly vzít tato pravidla již nyní v úvahu zejména při uspořádávání vnitroskupinových vztahů s přeshraničním prvkem, aby se vyhnuly (nemilým) překvapením. V současném komplikovaném právním prostředí se totiž stále více prosazuje univerzální pravidlo, že právo náleží bdělým a štěstí přeje připraveným.

Josef Žaloudek
jzaloudek@deloittece.com

Hana Erbsová
herbsova@deloittece.com

Martin Černý
mcerny@deloittece.com

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

➤ Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

➤ Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Nový zákon o zadávání veřejných zakázek od 1. října 2016

Dnem 1. října 2016 nabude účinnosti nový zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek. Připravili jsme pro vás přehled několika vybraných změn.

Nový zákon by měl umožnit zjednodušení a zefektivnění zadávacího procesu a snížení administrativní zátěže na straně zadavatelů i dodavatelů. Vyšší flexibilita při zadávání veřejných zakázek zároveň přináší větší míru odpovědnosti zadavatelů, kteří si budou muset nově upravit řadu postupů interně.

Nový zákon rozšiřuje katalog základních zásad a vedle zásady rovného zacházení, zakazu diskriminace a transparentnosti nově výslovně upravuje i zásadu přiměřenosti, podle které musí zadavatel nastavit parametry zadávacího řízení tak, aby byly přiměřené charakteru a předmětu veřejné zakázky – v praxi může uplatnění této

zásady korigovat výši smluvních pokut stanovených zadavatelem, platební podmínky apod.

Zajímavou novinku představuje rozšíření obecných výjimek z působnosti nového zákona. Výjimka dopadá mimo jiné na veřejné zakázky na úvěr nebo zápůjčku. Další nová výjimka se vztahuje na právní služby poskytované v souvislosti se zastupováním klienta v soudních a jiných řízeních, na právní služby poskytované při přípravě na tato řízení a v případech, kdy okolnosti nasvědčují tomu, že se dotčená věc s vysokou pravděpodobností stane předmětem těchto řízení.

Zákonodárce také upřesnil podmínky pro horizontální a vertikální spolupráci zadavatelů (podrobnější pravidla pro in-house výjimky).

Zákon dále nově zavádí tzv. zjednodušený režim umožňující flexibilnější zadávání veřejných zakázek včetně koncesí na sociální a jiné zvláštní služby definované v příloze zákona (např. zdravotní a sociální péče, hotelové a restaurační služby či právní služby kromě výjimky zmíněné výše). Zadavateli je dána poměrně vysoká míra volnosti při zadávání těchto zakázek, když má možnost mj. měnit zadávací podmínky v průběhu řízení, pokud tím nedojde k porušení základních zásad.

Zákon dále definuje zcela nový druh zadávacího řízení, tzv. řízení o inovačním partnerství, umožňující zadavatelům lepší spolupráci se soukromým sektorem v oblasti inovací a výzkumu.

V rámci přípravy zadávacích podmínek přibyl nový institut tzv. předběžné tržní konzultace, když zákon výslovně umožňuje

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

➤ Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

➤ Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

➤ Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

vést předběžné tržní konzultace s odborníky či dodavateli, s cílem připravit zadávací podmínky a informovat dodavatele o svých záměrech za podmínky, že to nenarušuje hospodářskou soutěž.

Co se týče kvalifikačních předpokladů, do zákonné úpravy se vrací institut ekonomické kvalifikace v podobě možného požadavku na obrat. Požadavek na výši obratu stanovený nejvýše za předcházející účetní období nesmí přesáhnout dvojnásobek předpokládané hodnoty veřejné zakázky.

Poměrně zásadní je rozšíření důvodů pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení. Nově je možné vyloučit i účastníka, pokud se v posledních třech letech od zahájení řízení dopustil závažných nebo trvalých pochybení při plnění dřívějšího smluvního vztahu s jakýmkoliv veřejným zadavatelem, která vedla k předčasnému ukončení smluvního vztahu, náhradě škody nebo

jiným srovnatelným sankcím. Dále je možné vyloučit také účastníka, který je akciovou společností a nemá vydány výlučně zaknihované akcie.

Výraznou změnou prošla úprava týkající se možností změn uzavřených smluv. Zadavatelé i dodavatelé jistě uvítají kategorii „de minimis“ umožňující zadavateli bez dalšího navýšit plnění veřejných zakázek na dodávky a služby o 10 % a na stavební práce až o 15 %. Při splnění zákonných podmínek bude dále možné pořízení dodatečných dodávek, služeb či stavebních prací až do 50 % hodnoty původní veřejné zakázky a rovněž je výslovně umožněna záměna položek u stavebních prací.

Kromě nových institutů zákon řadu stávajících institutů opouští, např. dosud povinná předběžná oznámení, povinné hodnotící komise či seznam osob se zákazem plnění veřejných zakázek.

Nový zákon o zadávání veřejných zakázek přináší množství novinek a změn, které při správném použití jistě zjednoduší a zpřehlední zadávací řízení a umožní zadavatelům postupovat při zadávání veřejných zakázek efektivněji. Jestli ale nová úprava splní své cíle, to ukáže až budoucí praxe.

Ondřej Chmela

ochmela@deloittece.com

Barbora Blaškovičová

bblaskovicova@deloittece.com

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
účetů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Zákon o centrální evidenci účtů je na světě

Zjednodušení procesu: Všechny údaje na jednom místě, odpověď ČNB do 24 hodin

Přijetím zákona o centrální evidenci účtů se nemění ani podmínky, za jakých mohou státní orgány získat informace o klientech úvěrových institucí, ani rozsah údajů, které mohou získat. Účelem zákona je pouze náprava stávajícího stavu, kdy jsou státní orgány nuceny se na údaje o klientech dotazovat každé úvěrové instituce zvlášť. Po zavedení centrální evidence účtů budou všechny údaje dostupné státním orgánům na jednom místě a na základě jednoho dotazu, který navíc bude muset Česká národní banka vyřídit do 24 hodin.

Podle vyjádření Ministerstva financí dosud trvalo získání požadované informace týdny, někdy i měsíce. Takové prodlevy znemožňují efektivní využití získaných údajů při boji s daňovými úniky, trestnou činností, případně s terorismem.

Prezident podepsal dne 6. září 2016 návrh zákona o centrální evidenci účtů, kterým se zřizuje centrální evidence o účtech vedených bankami, zahraničními bankami vykonávajícími svou činnost na území České republiky a spořitelními a úvěrovými družstvy pro jejich klienty (zákon je souhrnně označuje jako „úvěrové instituce“). Na základě zákona Česká národní banka zřídí a povede centrální evidenci účtů, jejímž obsahem budou informace o majitelích účtů a osobách oprávněných disponovat s prostředky uloženými na účtu (terminologií zákona „klienti“). S ohledem na to, že evidence má být zřízena k prvnímu dni 16. měsíce po vyhlášení zákona, lze její spuštění očekávat začátkem roku 2018.

Evidované údaje

V centrální evidenci účtů budou zaznamenány údaje o účtech a jejich majitelích, stejně tak o osobách oprávněných disponovat s finančními prostředky na účtu, případně o svěřenských fondech a jiných

strukturách bez právní osobnosti, pro které jsou prostředky na účtu vedeny, a to v následujícím rozsahu:

- Identifikace účtu (označení úvěrové instituce, která účet vede a číslo účtu, datum založení a případně datum zrušení účtu).
- Identifikace klienta (u fyzických osob jméno, datum narození, rodné číslo a adresa pobytu; u právnických osob název, sídlo a IČO či obdobný identifikátor).
- Datum vzniku a zániku oprávnění klienta k nakládání s prostředky na účtu.

Ačkoli se během legislativního procesu objevily návrhy, aby předmětem evidence byly i pohyby finančních prostředků na účtu, tyto informace, jakož ani celkový aktuální zůstatek, nakonec nebudou v centrální evidenci zaznamenávány.

Získání údajů z centrální evidence

Z evidence mohou získat údaje jen zákonem vymezené subjekty. Jedná se o orgány

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

Zákon o centrální evidenci
úctů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

činné v trestním řízení, Finanční analytický útvar Ministerstva financí, celní a daňovou správu a zpravodajskou službu.

Údaje v centrální evidenci jsou chráněny jako bankovní tajemství. Zákon o centrální evidenci účtů přitom neobsahuje úpravu podmínek, za kterých lze bankovní tajemství prolomit a údaje získat. Stále tak bude potřeba postupovat podle příslušných právních předpisů, zejména zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů nebo zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.

Teprve když budou splněny podmínky pro prolomení bankovního tajemství podle příslušných právních předpisů, mohou se příslušné státní orgány obrátit na Českou národní banku s žádostí o sdělení informací z centrální evidencie účtů.

Povinnosti úvěrových institucí
Údaje v centrální evidenci účtů jsou aktualizovány na denní bázi, tomu odpovídá povinnost úvěrových institucí informovat Českou národní banku o změnách evidovaných skutečností elektronickou formou vždy do 12. hodiny každého pracovního dne. Úvěrové instituce v oznámení vždy uvedou všechny změny, ke kterým došlo předcházející pracovní den anebo v předcházejících nepracovních dnech. Za nesplnění této povinnosti mohou být úvěrové instituce pokutovány až do výše 10 milionů Kč.

Kromě toho úvěrové instituce čeká jednorázová povinnost související se vznikem centrální evidencie. **Do 6 měsíců ode dne zahájení provozu centrální evidencie budou úvěrové instituce muset poskytnout vstupní data, tedy aktuálně platné informace o všech účtech, které nebyly před předáním těchto vstupních dat zrušeny.** Stejně tak i za nesplnění této povinnosti hrozí pokuta až 10 milionů Kč.

Ačkoli by se mohlo zdát, že zákon o centrální evidenci účtů zatíží úvěrové instituce další povinností denně oznamovat změny uchovávaných údajů, ve skutečnosti může být pro úvěrové instituce méně zatěžující každý pracovní den automatizovaně odeslat požadované informace, než individuálně vyřizovat každou žádost státních orgánů a poskytnutí těchto informací. Centrální evidencie účtů by v tomto směru mohla úvěrovým institucím usnadnit situaci, posuzování oprávněnosti žádosti a veškerá související agenda bude totiž vykonávána Českou národní bankou.

Jiřina Procházková
jprochazkova@deloittece.com

Martin Černý
mcerny@deloittece.com

> Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (1. část)

> Daňové plánování?
Ano, ale opatrně (2. část)

> Nový zákon o zadávání veřejných
zakázek od 1. října 2016

> Zákon o centrální evidenci
účtů je na světě

Právní novinky – říjen 2016

Kontakty

Máte-li zájem o další informace ohledně služeb poskytovaných advokátní kanceláří Ambruz & Dark Deloitte Legal s.r.o., advokátní kancelář v České republice, obraťte se, prosím, na naše odborníky:

Miroslava Kuklincová +420 246 042 859
mkuklincova@deloitteCE.com

Jaroslava Kračúnová +420 246 042 851
jkracunova@deloitteCE.com

Edita Krejčířová +420 246 042 940
ekrejcirova@deloitteCE.com

Ambruz & Dark Deloitte Legal s.r.o., advokátní kancelář

Nile House
Karolinská 654/2
186 00 Praha 8 - Karlín
Česká republika
Tel.: +420 246 042 100
Fax: +420 246 042 030

www.deloittelegal.cz

Přihlaste se k odběru dReportu a jiných newsletterů
a pozvánek zde: <http://www2.deloitte.com/cz/subscribe>

Deloitte označuje jednu či více společností Deloitte Touche Tohmatsu Limited, britské privátní společnosti s ručením omezeným zárukou („DTTL“), jejich členských firem a jejich spřízněných subjektů. Společnost DTTL a každá z jejich členských firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Společnost DTTL (rovněž označovaná jako „Deloitte Global“) služby klientům neposkytuje. Podrobný popis právní struktury společnosti Deloitte Touche Tohmatsu Limited a jejich členských firem je uveden na adrese www.deloitte.com/cz/onas.

Společnost Deloitte poskytuje služby v oblasti auditu, daní, poradenství a finančního a právního poradenství klientům v celé řadě odvětví veřejného a soukromého sektoru. Díky globálně propojené síti členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích má společnost Deloitte světové možnosti a poskytuje svým klientům vysoce kvalitní služby v oblastech, ve kterých klienti řeší své nejkomplexnější podnikatelské výzvy. Přibližně 225 000 odborníků usiluje o to, aby se společnost Deloitte stala standardem nejvyšší kvality.